

ZONDAG 48.

Verklaring van de tweede bede.

De grootmaking of heiliging van Gods Naam, en de verbreiding van Zijn eer is het allereerste en hoogste doel, waartoe alle dingen zich moeten uitstrekken en gedaan worden, 1 Kor. 10 : 31. En daarom wordt ze zeer gepast begeerd in de eerste bede, die in de vorige Zondagsafdeling verklaard is. Maar aangezien deuren daartoe onbekwaam is, zolang hij als een arme slaaf in het rijk des duivels en der zonden gevangen gehouden wordt, wordt er verder gebeden, of wij uit dat rijk mogen verlost worden, en of het Koninkrijk Gods ons moge toekomen. Die bede wordt in deze Zondag verklaard. En om ze recht te verstaan, moet men ook hier letten op:

1. De juiste betekenis van deze woorden, en
2. Wat wij daarmee van God bidden.

Vraag 123. Welke is de tweede bede?

Antwoord. Uw Koninkrijk kome. Dat is: Regeer ons alzo door Uw Woord en Geest, dat wij ons hoe langer hoe meer aam U onderwerpen a); bewaar en vermeerder Uw Kerk b); verstoor de werken des duivels en alle heerschappij, die zich tegen U verheft, mitsgaders alle boze raadslagen, die tegen Uw heilig Woord bedacht worden c) totdat de volkomenheid Uws Rijks kome waarin Gij alles zult zijn in allen ^e).

a)	Ps. 119: 5, id. 143: 10, Matth. 6 : 33.
b)	Ps. 51 : 20, id. 122: 6v.
c)	2 Sam. 15 : 31, Ps. 2 : 4, Hand. 4 : 26, Rom. 16 : 20, 1 Joh. 3: 8.
d)	Rom. 8 : 22v., Openb. 22 : 17 en 20.
e)	1 Kor. 15 : 28.

Verklaring van Vraag 123.

Wij bidden hier, of het Koninkrijk van God, dat Hij in de Kerk heeft, moge komen, d.w.z. door gedurig toenemen of voortgang onder ons moge bloeien wassen en vermeerderen; en ook altijd, door nieuwe aanwas, moge verbreid en vermenigvuldigd worden.

Waarom deze bede in volgorde direct na de eerste komt, is hieruit duidelijk: Wij zijn allen samen van nature in het rijk des duivels, en vijanden van de Naam van God. Opdat wij, nu de Naam van God zouden heiligen, is het nodig dat wij bidden, om uit het rijk des duivels genomen, en van Godswege door Zijn Woord en Geest geregeerd te worden. Tot verklaring van deze bede wordt in het antwoord geleerd, dat hier om twee dingen gebeden wordt.

Het eerste is, of God Zijn Kerk, en elk lidmaat ervan, met Zijn Geest en Woord wil regeren. Het tweede, of Hij die Kerk wil vermeerderen, beschermen en bewaren.

De voornaamste vragen inzake het Koninkrijk Gods zijn de volgende:

1. Wat het Koninkrijk van God is.
2. Hoe velerlei het is.
3. Wie de Koning en het Hoofd van dat Koninkrijk is.
4. Wie de burgers en onderdanen zijn.

5. Welke de wetten ervan zijn.
6. Welke goederen de Koning aan Zijn onderdanen meedeelt.
7. Welke de vijanden zijn van het Koninkrijk Gods.
8. Waar dit Koninkrijk bediend wordt.
9. Hoelang het Koninkrijk Gods duren zal
10. Hoe het ons toekomt.
11. Waarom men bidden moet, dat het kome.

1. Wat het Koninkrijk Gods is.

Om recht te kunnen verstaan wat het Koninkrijk van God is, moet men eerst weten wat een koninkrijk in het algemeen is.

Een *koninkrijk in het algemeen* is zulk een vorm of wijze van regering, waarbij de hoogste macht en gezag bij één persoon berust, die, meer dan anderen, met gaven en deugden versierd, over allen gesteld is, en volgens eerbare, rechtvaardige en vaste wetten gehoorzaamheid eist, die zelf ook bepaalde wetten voorstelt, de goeden beschermt en de bozen straft. In de Schrift wordt van een tweërlei geestelijk koninkrijk gesproken, namelijk van het rijk des duivels en van het Koninkrijk Gods.

Lansbergen. Het rijk des duivels is het rijk, dat de duivel direct na de schepping der wereld, door de zonde, over de mensen verkregen heeft, en dat hij nog met alle ijver en macht probeert te houden. Want daarom is het, dat de Heere hem een overste dezer wereld noemt (Joh. 12 : 31, id. 14 : 13, en 16 : 11), en dat de Apostel hem de „god dezer eeuw” noemt (2 Kor. 4 : 4). Niet, dat hij God van de regering der wereld zou beroofd of verstoten hebben, maar dat hij wegens een rechtvaardig oordeel Gods de heerschappij heeft over degenen, die ten verderve bereid zijn. Deze verbreidt zijn rijk op geen andere manier dan zoals hij het vroeger begonnen is, n.l. *door leugens en bedrog*. Want zoals hij onze eerste voorouders vals heeft wijsgemaakt, dat zij aan God gelijk zouden zijn, als zij van de vrucht van de verboden boom zouden eten (Gen. 3 : 5), zo belooft hij ook nu nog, dat ze allen gelukkig zullen zijn, die de gehoorzaamheid aan de Wet nalaten, en zich geheel en al aan de zonden vergeven. En daarbij heeft hij hetzelfde voor als vroeger, namelijk om ons in dezelfde ellende te brengen, als waarin hij, naar Gods rechtvaardig oordeel, is neergestort. Daarom is de staat van hen, die in dit rijk zijn, gelijk aan die, waarin vroeger de Israëlieten zich bevonden, toen zij in Egypte met het juk der dienstbaarheid belast waren (Ex. 5 : 14). Want zoals de Israëlieten toen door de Egyptenaars geslagen worden, zelfs als zij hard gewerkt hadden, zo hebben ook zij, die zichzelf helemaal aan de duivel en de zonde ten dienste hebben overgegeven, slechts dit te verwachten, dat zij in eeuwigheid zullen verloren gaan. Want de bezoldiging der zonde, is de dood (Rom. 6 : 22). Van die aard is de staat van dit rijk, waarvan de duivel de vorst en overste is, welk rijk de Schrift maant: „Het rijk der wereld” (1 Joh. 5 : 19), omdat de wereld, die geheel en al in het boze ligt, daaraan een behagen heeft; „de macht of het rijk der duisternis” (Kol. 1 : 15), omdat het beroofd is van het licht der waarheid; „het rijk der zonde”, omdat het geheel vol zonden steekt, zodat allen die zich onder het juk van dit rijk bevinden, Gods Naam niet kunnen heiligen. Want omdat zij het licht der waarheid niet hebben, kennen zij ook God niet; en aangezien zij in de wereld zijn, liggen ze geheel in het boze; en omdat de zonde over hen heerst, kunnen zij zich geenszins begeven tot de dienst van God en tot de gerechtigheid.

Het Koninkrijk Gods is dat rijk, waarin alleen God heerst en de heerschappij heeft over alle schepselen, en vooral over de Gemeente, die Hij regeert en behoudt. Copius. En dit Koninkrijk Gods is of algemeen, of bijzonder.

Het *algemene* Koninkrijk van God is Zijn almachtige heerschappij, en wordt genoemd het Koninkrijk der macht of des gewelds, waaraan ook het rijk van de vorst der duisternis en dezer wereld, de duivel met zijn engelen en helse poorten, alsmede zijn gehele rijk onderworpen is, zodat hij er niet meer tegen vermag dan God hem toestaat; zoals wij zien in het begin van de geschiedenis van Job (Job 1 : 12 en 2 : 6), en ook in Matth. 8 : 31. Van dit Koninkrijk is in de Psalmen sprake, zoals in Ps. 22 : 29: „Want het Koninkrijk is des HEEREN en Hij heerst onder de heidenen.” En in Ps. 47 : 7-9: „Psalmzingt God, psalmzingt! Psalmzingt onzen Koning, psalmzingt! Want God is een Koning der ganse aarde; psalmzingt met een onderwijzing. God regeert over de heidenen; God zit op den troon Zijner heiligheid.” Van dit Koninkrijk spreekt ook het slot van dit gebed, waar wij zeggen: „Want van U is het Koninkrijk”, enz.; d.w.z. omdat Gij alle dingen in Uw hand hebt, kunt Gij mij geven, wat ik naar lichaam en ziel nodig heb.

Het *bijzonder* Koninkrijk van God is de zending van Gods Zoon door de Vader, van het begin der wereld af, opdat Hij de kerkedienst zou instellen en onderhouden, een Gemeente zou vergaderen uit het ganse menselijke geslacht, die Hij door het Woord en de Geest regeert, behoudt en beschermt tegen de vijanden, van de dood opwekt, en tenslotte, nadat de vijanden in de eeuwige straf verstoten zijn, die Gemeente met hemelse heerlijkheid versiert, opdat God zij alles en in allen, en door deze Gemeente in eeuwigheid geprezen worde.

Die omschrijving is samengesteld uit alle delen, waaruit dat Koninkrijk bestaat, namelijk:

1. De zending van Gods Zoon, de Middelaar, in de wereld.
2. De instelling en bewaring van de kerkedienst door Hem.
3. De verzameling der Gemeente uit het menselijke geslacht, door de stem van het Evangelie en door de Heilige Geest.
4. De regering, bewaring en bescherming der Gemeente tegen de vijanden.
5. De verstoting van de vijanden in de eeuwige straffen.
6. De opwekking van de Gemeente uit de doden, en haar verheerlijking in het eeuwige leven. Van dat Koninkrijk hebben Johannes de Doper en Christus gepredikt, zeggende, Matth. 3 : 2 en id. 4 : 17: „Het Koninkrijk der hemelen is nabij.” Daarvan wordt ook gesproken in Ps. 2 : 6: „Ik heb toch Mijn Koning gezalfd over Sion, den berg Mijner heiligheid”; in Ps. 110 : 2: „Heers in het midden Uwer vijanden”, en in Joh. 18 : 36: „Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld.” En daaruit kan men wel begrijpen, dat dit Koninkrijk niet een werelds, maar een geestelijk Koninkrijk is, dat ook het Koninkrijk der hemelen genoemd wordt, en dat ook door verschillende gelijkenissen in het Evangelie onderwezen is. Daarom bidden wij, of dit Koninkrijk moge komen, verbreid en beschermd worden.

2. *Hoe velerlei dit (bijzondere) Koninkrijk van God is.*

Dit bijzondere Koninkrijk is enerlei en niet menigerlei, maar wel wordt het onderscheiden naar de verschillende manieren, waarop het bediend of geregeerd wordt. Want het wordt in dit leven anders geregeerd dan in de hemel. Daarom wordt het veelal onderscheiden in het Koninkrijk der *genade* en in dat der glorie of der *heerlijkheid*. Het is een en hetzelfde, als men zegt, dat het in dit leven begonnen en na dit leven volmaakt zal zijn. Hier bidden wij om beide, namelijk, of het Koninkrijk Gods onder ons opgericht, en tenslotte in ons volmaakt wordt. Want het is enerlei Koninkrijk, en is alleen daarin onderscheiden, dat het of volmaakter of onvolmaakter is, en dat het op een verschillende manier geregeerd wordt. Het begonnen Koninkrijk

heeft middelen nodig. In het volmaakte Koninkrijk zullen alle middelen ophouden. Want de Gemeente zal dan volkomen verheerlijkt, en God zal alles in allen zijn. Vergelijk ook de negende kwestie.

3. *Wie de Koning en het Hoofd van dit Koninkrijk is.*

Er is maar één Hoofd en Koning van dit Koninkrijk, namelijk God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. De Vader regeert door de Zoon en door de Heilige Geest. En Christus is op een bijzondere manier het Hoofd en de Koning van dit Koninkrijk; enerzijds omdat Hij God is, zittende aan 's Vaders rechterhand, d.w.z. met gelijke macht en heerlijkheid als de Vader alles regerende; anderzijds omdat Hij de Middelaar is, d.w.z. de Persoon door Wie de Vader alles, en inzonderheid de Gemeente, regeert, en de uitverkorenen de Heilige Geest schenkt, John 15 : 26: „Dien (al. de Heilige Geest) Ik u zenden zal van den Vader”; en in. ES. 1 : 22 zien we, dat God Christus „der Gemeente gegeven heeft tot een Hoofd boven alle dingen.”

4. *Wie de burgers en onderdanen zijn in dit Koninkrijk.*

De burgers en onderdanen zijn:

1. De heilige en bevestigde engelen in de hemel.
2. De zalige mensen in de hemel, die genoemd worden: „de triomferende Kerk.”
3. De Godzalige mensen, die in dit leven tot God bekeerd zijn, en nog veel overblijfselen van het vlees en de zonden hebben, en genoemd worden „de strijdende Kerk.”
4. Veel huichelaars, die niet echt bekeerd zijn, maar toch door de uiterlijke belijdenis tot de zichtbare Kerk behoren, te weten: die geroepen, maar niet uitverkoren zijn. Dat zijn burgers van dit Koninkrijk, niet inderdaad, maar in schijn. En toch worden zij burgers van het Koninkrijk Gods genoemd, zoals de goddeloze Joden door Christus „kinderen des Koninkrijks” genomen worden, Matth. 8 : 12. Van hen wordt gezegd, Matth. 20 : 16: „Alzo zullen de laatsten de eersten zijn en de eersten de laatsten”; d.w.z. vele huichelaars, die voor de eersten willen gehouden worden, ofschoon ze dat niet zijn, zullen verklaard worden, dat ze de laatsten en (helemaal) geen onderdanen van dit Koninkrijk zijn.

5. *Welke de wetten van dit Koninkrijk zijn.*

De wetten waardoor dit Koninkrijk geregeerd wordt, zijn: 1. Het Woord, of de leer der Wet en des Evangelies. 2. De kracht van de Heilige Geest, daar het Woord, in de harten der uitverkorenen werkende en heersende.

6. *Welke goederen deze Koning aan Zijn onderdanen meedeelt.*

Er is geen koninkrijk, of het behoort gericht te zijn op het welzijn en voordeel van de onderdanen. Aristoteles schrijft als volgt aan Alexander: „Het koninkrijk is geen smaadheid of onrecht, maar weldadigheid.” Daarom heeft dit Koninkrijk ook zijn goederen, en werkelijk, zelfs de allervoortreffelijkste goederen. Want het zijn de geestelijke en eeuwige weldaden van Christus, namelijk vergeving der zonden, gerechtigheid, geloof, wedergeboorte, de Heilige Geest, verheerlijking en het eeuwige leven, Joh. 8 : 36: „Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij zijn”; Rom. 14 : 17: „Het Koninkrijk Gods is rechtvaardigheid en vrede en blijdschap door den Heiligen Geest”; Joh. 14 : 27: „Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet gelijkewijs de wereld hem geeft, geef Ik hem u.”

7. *Wie de vijanden van dit Koninkrijk zijn.*

De vijanden van het Koninkrijk Gods zijn de duivelen en de goddeloze mensen, zowel die in de Gemeente zijn, zoals de huichelaars en valse broeders, die de naam en het recht van burgers ten onrechte aannemen als die buiten de Kerk zijn, zoals de openbare vijanden, Turken, Joden, Samosatenen, Arianen, en alle ketters, die enige dwaling verdedigen, die in strijd is met het fundament des geloofs en der zaligheid.

8. *Waar wordt dit Koninkrijk bediend.*

Het begonnen Koninkrijk wordt hier op aarde bediend, echter zo, dat het niet — zoals vroeger — gebonden is aan een bepaalde plaats, land of volk, maar het is verbreid over de gehele aardbodem. En daarom zegt de Apostel in 1 Tim. 2 : 8: „Ik wil dan, dat de mannen bidden in alle plaatsen”; en Christus zegt in Matth. 18 : 20: „Waar twee of drie vergaderd zijn in Mijnen Naam, daar ben Ik in het midden van hen.” Van dit Koninkrijk gaan wij nooit meer (weg), zolang wij in het ware geloof blijven.

Maar het volmaakte Koninkrijk wordt voltrokken in de hemel, en zal eerst daar volkomen zijn, wanneer de Kerk daarheen gebracht, en volkomen verheerlijkt zal zijn, zoals geschreven is, Joh. 14 : 3. „En zo wanneer Ik heen zal gegaan zijn en u plaats zal bereid hebben, zo kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt waar Ik ben”; Joh. 12 : 26: „En waar Ik ben, aldaar zal ook Mijn dienaar zijn”; Joh. 17 : 24: „Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt”; en 1 Thess. 4 : 17: „Daarna wij die levend overgebleven zijn, zullen tezamen met hen opgenomen worden in de wolken, den Heere tegemoet, in de lucht; en alzo zullen wij altijd met den Heere wezen.”

9. *Hoelang het Koninkrijk Gods duren zal*

Het begin en de verzameling van dit Koninkrijk duurt van de aanvang der wereld af tot het einde toe. Want in alle tijden zijn er geweest, zijn er (nu) nog, en zullen er steeds lidmaten zijn, hetzij velen of weinigen, die uit deze wereld tot dit Koninkrijk van God zullen vergaderd worden. De voleinding of volmaking zal duren van de verheerlijking der Godzaligen af, tot in alle eeuwigheid, 1 Kor. 15 : 24: „Daarna zal het einde zijn, wanneer Hij het Koninkrijk aan God en den Vader zal overgegeven hebben”, namelijk voor zover de vormt of manier van bediening betreft Want na de verheerlijking zal Christus het Koninkrijk aan de Vader overgeven, d.w.z. Hij zal ophouden het Middelaarambt te bedienen. Want dan zal er geen bekering, reiniging van zonden, bescherming tegen de vijanden meer nodig zijn. Hij zal dan de Kerk niet (langer) vergaderen, geen doden opwekken, verheerlijken noch volmaken. Want zij zullen allen volmaakt zijn. Hij zal niet meer leren, want zij zullen allen door God geleerd zijn; de profetieën zullen tenietgedaan warden en de verschillende talen ophouden en de kennis tenietgaan. Want als het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten dele is vergaan, 1 Kor. 13 8v.

Daar zullen de middelen waardoor de Gemeente nu door Christus, de Koning, vergaderd, geregeerd en behouden wordt, niet nodig zijn. Want daar zal geen vijand meer zijn, en de Kerk zal met Christus heerlijk regeren, en God zal alles zijn in allen, 1 Kor. 15 : 28; d.w.z. Hij zal Zichzelf aan de zalige mensen openbaren en mededelen zonder enig middel. In die stad (n.l. het volmaakte Koninkrijk van God) zag ik geen tempel; want de Heere, de almachtige God, is haar Tempel, en het Lam. En de stad behoeft de zon en de maan niet, dat zij in dezelve zouden schijnen; want de heerlijkheid Gods heeft haar verlicht, en het Lam is haar Kaars”, Openb. 21 : 22v.

10. *Hoe dit Koninkrijk ons toekomt.*

Het Koninkrijk Gods komt tot ons op vierderlei manier:

1. Door de prediking van het Evangelie, waardoor het licht der waarachtige en hemelse leer geopenbaard wordt.
2. Door onze bekering tot God, wanneer wij door God met geloof en boetvaardigheid begiftigd worden.
3. Door de voortgang of vermeerdering des geloofs, der boetvaardigheid en der andere gaven des Geestes in de wedergeborenen, Openb. 22 : 11: „Die rechtvaardig is, dat hij nog gerechtvaardigd worde; en die heilig is, dat hij nog geheiligd worde.”
4. Door de volmaking en verheerlijking der Gemeente bij Christus' tweede komst. „Ja, kom, Heere Jezus!” Openb. 22 : 20.

11. Waarom men bidden moet, dat het Koninkrijk Gods kome.

Wij bidden, of het Koninkrijk Gods, zowel het begonnen, alsook het volmaakte komen moge:

1. Om de eer van God, of om de heiliging van Zijn Naam. Want om de Naam van God te kunnen heiligen, is het nodig, dat God Zelf ons door Zijn Woord en Geest regeert. Want zo God ons niet uit het rijk des duivels trekt en Zijn Koninkrijk in ons opricht, dan zullen wij nimmermeer Zijn Naam heiligen, maar Die steeds ontheiligen en besmetten. Daarom is de tweede bede nodig omwille van de eerste.
2. Om onze zaligheid en troost. Want God wil Zijn Koninkrijk niet geven dan aan hen, die erom bidden, zoals Hij de Heilige Geest niet geeft dan aan hen, die om Hem bidden, Luk. 11 : 3.

Daaruit laat zich nu duidelijk verstaan, wat wij hier bidden. In de tweede bede bidden wij, of God door Zijn Zoon, de Middelaar, Die van den beginne in deze wereld gezonden is:

1. Onder ons de kerkedienst behouden wil, en in die weg Zich een eeuwige Gemeente wil vergaderen door de kracht van de Heilige Geest; of Hij met de scepter van Zijn Geest en Woord tot ons komen, en hij ons blijven en ons Zijn genade verlenen wil; of het heilig Evangelie zuiver en rein bij ons gepredikt, en de heilige sacramenten niet anders dan naar de instelling van de Heere Christus bediend, en met grote eerbied mogen gebruikt worden; of Hij ook met Zijn Koninkrijk der genade niet alleen tot ons, maar ook tot anderen wil komen en hun Zijn zegen geven; of Hij ook door hen moge gevonden worden, die Hem nooit gezocht hebben; en of dit Koninkrijk Zijner Kerk tot aan het einde der wereld wijd en zijd door de prediking van het heilig Evangelie mag voortgeplant worden; of Hij niet dit Koninkrijk Zijner genade niet van ons wil wijken, zoals Hij de hardnekkige Joden bedreigt (Matth. 21 : 43), zeggende, *dat het Koninkrijk Gods van hen zal weggenomen en aan de heidenen gegeven worden, die Hem vruchten zonden voortbrengen*, zoals dat ook kort na de hemelvaart des Heeren geschied is; omdat zij (n.l. de Joden) de tijd van hun genadige bezoeking niet geacht en lichtvaardig in de wind geslagen hadden (2 Kor. 2 : 16).

Lansbergen. Daarom bad David de Heere (Ps. 51 : 20), of Hij, naar Zijn genade, Sion weldoen, en de muren van Jeruzalem. opbouwen wilde; en elders (Ps. 122: 6) vermaant hij de gelovigen, dat zij tot dat doel moesten bidden, als hij zegt: „Bidt om den vrede van Jeruzalem; wel moeten zij varen, die u beminnen.”

2. Of Hij ons door die Heilige Geest moge regeren, onze harten vermurwen, onze wil wederbaren, en ons meer en meer geheel aan Zich gelijkvormig moge maken.
3. Of Hij ons en de gehele Kerk moge beschermen tegen de vijanden en tirannen, en of Hij ze óf moge bekeren, óf hier straffen en hiernamaals verstoten in de eeuwige

rampzaligheid.

Lansbergen. Want het getal en de macht van de vijanden der Kerk is zeer groot, en onze zwakheid al niet minder groot, zodat, als de Heere geen zorg voor ons droeg, wij elk ogenblik verslagen en overwonnen zouden neerliggen.

Allereerst bestrijdt ons de satan, die ons — zoals de Heere Christus zegt (Luk. 22 : 31) — zoekt te *ziften als de tarwe*. Daarom gaat hij ook om ons heen, als een briesende leeuw, zoekende wie hij zou kunnen verslinden (1 Petr. 5 : 8). En aangezien Christus onze Koning daartoe geopenbaard is, opdat Hij de werken des duivels zou tenietdoen (1 Joh. 3 : 8), waartoe Hij ook gestorven is (Hebr. 2 : 14), en het de plicht van een getrouw Koning is, om Zijn onderdanen tegen de vijanden te beschermen, daarom bidden wij hier niet zonder oorzaak, of Hij de werken des duivels wil teniet maken.

Bovendien, de vorsten en koningen der aarde stellen zich van het begin der wereld af (zoals de tweede Psalm zegt) tegen de Heere en Zijn Gezalfde. En het is hun enige doel, om de Gemeente, die door Christus vergaderd wordt, te mogen verstrooien en uit te roeien; zoals de voorbeelden van Farao, Sanherib, Pontius Pilatus, Herodes, Nero, Domitianus, Julianus de afvallige, en nog anderen duidelijk bewijzen, zoals blijkt uit de Heilige Schrift en de Kerkgeschiedenis. Daarom moet men God bidden, of Hij Zijn belofte, die Hij in de 2e Psalm, vers 9, en op andere plaatsen beloofd heeft, namelijk om zulke tirannen en vijanden der Kerk niet Zijn ijzeren staf in tweeën te slaan en ze als potten stuk te smijten, wil vervullen. Zo hebben vroeger tegen Sanherib gebeden de Godzalige koning Hiskia (2 Kon. 19 : 15vv.), en in de eerste Christelijke Kerk de discipelen tegen de vijanden der Kerk (Hand. 4 : 24). En de uitkomst heeft geleerd, dat hun gebeden niet tevergeefs geweest zijn. Want op de gebeden van Hiskia is de nederlaag van de Assyriërs gevolgd, en de dood van Sanherib. En toen de discipelen gebeden hadden, is de plaats waar zij gebeden hadden, bewogen geworden, zodat de Heere door dat teken te kennen gaf, dat Hij Die de hemel en aarde beweegt, ook Zijn Kerk zou verdedigen en bevestigen.

4. En tenslotte: of Hij de Gemeente en ons allen verlossen wil van alle kwaad, en in het eeuwige leven verheerlijken. Wanneer de uitverkoren schapen van Christus door de prediking van het heilig Evangelie in de schaapskooi en schoot der Gemeente zullen vergaderd zijn (waarom Dij de Jongste Dag, en Zijn laatste komst nog uitstelt), of Hij dan het Koninkrijk Zijner glorie en heerlijkheid niet lang wil laten wachten en doen uitblijven. Zo besluit Johannes het Boek van zijn Openbaring, en de gehele Kerk met hem, door te bidden (Openb. 22 : 20): „Ja, kom, Heere Jezus!” d.w.z.: maak aan het razen en woeden van de duivel, van de Antichrist, en van de goddeloze wereld, tegen Uw Kerk, een einde.

Bezwaar. Hetgeen om onze gebeden noch vroeger noch later geschiedt, dat wordt tevergeefs gebeden. Het Koninkrijk Gods, d.w.z. de verlossing der Kerk van alle kwaad en ellende, zal noch vroeger noch later om onze gebeden geschieden, dan God het besloten heeft. Dus wordt om de verlossing der Kerk tevergeefs gebeden.

Antwoord. Het is niet waar, dat hetgeen om onze gebeden noch vroeger noch later geschiedt, tevergeefs gebeden wordt. Want dan zou men ook kunnen concluderen inzake alle andere geestelijke en lichamelijke weldaden, dat men daarom niet zou behoeven te bidden, omdat ze alle samen in de raad en het besluit van God (vast)liggen.

Aanhoudend bezwaar 1. God heeft ook de andere weldaden beloofd op conditie: „Indien wij daarom bidden.”

Antwoord. De verlossing zal ook alleen gaan over degenen, die daarom bidden, namelijk die onder het kruis zuchtende, naar veellossing begeren en bidden, of die spoedig plaatshebben moge, en zo snel mogelijk kome volgens het besluit van God; gelijk de Gemeente roept, Openb. 22 : 20: „Ja, kom, Heere Jezus!” Maar zij die de toekomst des Heeren niet begeren, die zal Hij ook niet komen verlossen. Reden, waarom wij de verlossing van onszelf en van de ganse Kerk met gedurige gebeden, van God begeren moeten, wanneer wij met de Kerk ten laatste willen verlost werden.

Aanhoudend bezwaar 2. Als God vroeger zou komen, dan zou dat geschieden met verlies van vele uitverkorenen, die nog niet geboren zijn. Daarom behoren wij dat niet te begeren, maar geduldig die tijd af te wachten, dat zij die vergaderd zullen worden, vergaderd. zijn, zoals tot de heiligen onder het altaar gezegd wordt (Openb. 6:9 en 11), dat zij nog een kleine tijd rusten zouden, totdat ook hun mededienstknechten en hun broeders zouden vervuld zijn, enz.

Antwoord. Wij bidden, of de verlossing der Kerk direct geschieden mag, als zij vergaderd zijn die vergaderd zullen worden; en meteen ook, of die vergadering der uitverkorenen spoedig geschieden mag; en wel:

1. Opdat de Kerk spoedig verlost worde van alle kwaad, en wij met haar; en opdat alle Godzaligen van hun arbeid en moeite mogen rusten.
2. Opdat de vijanden ook spoedig in de straffen mogen geworpen worden, en mogen ophouden met hun boze daden en lasteringen, Gode smaadheid aan te doen.
3. Opdat de eer van God in de volkomen verlossing der Kerk en in de verwerping der vijanden spoedig moge geopenbaard en verheerlijkt worden. Daarom worden daardoor niet de uitverkorenen uitgesloten, die nog (toe)vergaderd zullen worden.